

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Verberatio proximi dupliciter consideratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

*Verberatio proximi dupliciter
consideratur.*

Percussio, qua proximus verberatur) peccatum est mortale ex suo genere, quia iniuriosa est & nocet proximo. Propter imperfectionem tamen aetius si minima est, venialis est. Quod si authoritatiè fiat, vel à iudice, vel à Prælato, patre magistro &c. non est peccatum, sed opus iustitiae & charitatis, modò non sit immoderata nec malo animo fiat.

*Promissum non obseruans an semper pec-
catum committat.*

Perfidia, qua homo non facit quod promisit, peccatum est: utpote contra virtutem fidei, qua fiuncta: quia promissione facit se homo debitorem impletandæ promissionis. Invenitur autem triplex: scilicet perniciosa, officiosa, & iocosa. Et iocosa quidem ac officiosa, venialis est: quoniam ex simplici promissione non nascitur maius debitum quam sit naturale debitum non mentiendi: nam utrumque debitum est debitum mortale, sine quo morum honestas saluari nequit: & ad eandem virtutem reduci creditur, scilicet ad virtutem veritatis: & utrumque ad alterum est, pro coniunctu, utilitate & conuersatione humana. Perniciosa autem (quæ s. nocet primo, siue quod ad animam, siue quod ad corpus aut res) peccatum est mortale sicut mendacium perniciosum. Et hæc de perfidia simplici dicta sint. Nam quum promissio, transit in debitum legale (ut quum quis promittit ita quod potest quantum est ex vi promissionis cogi in iudicio humano) tunc supra debitum morale adiungitur debitum legale, & per hoc debitum iustitiae. Esi non seruatur promissa, incurruunt duo crimina. L. perfidiæ, & iustitiae, quam constat ex suo genere.

Ee. eee.